

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 013270 18 Uvp 2
Sarajevo, 07.02.2019. godine

897-P/19
07.02.2019.

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednice vijeća, Milosavljević – Jančić Nevenke i Eterović Zdenka, kao članova vijeća, te Beganović Svjetlane, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije – Bosna i Hercegovina“ iz Banja Luke, ulica Gajeva broj 2, protiv tuženog Federalnog ministarstva pravde Sarajevo, u upravnoj stvari nedonošenja upravnog akta, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv rješenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 09 0 U 013270 15 Uvl od 24.05.2018. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.02.2019. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 09 0 U 013270 15 Uvl od 24.05.2018. godine, odbačena je tužba tužitelja za ponavljanje postupka okončanog rješenjem istog suda broj: 09 0 U 013270 13 Uvp od 19.02.2015. godine, kojim je odbačen kao izjavljen od neovlaštenog lica, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 013270 11 U od 07.06.2013. godine, a kojom je odbijena tužba tužitelja podnesena protiv tuženog Federalnog ministarstva pravde Sarajevo, zbog nedonošenja upravnog akta (šutnje administracije), po zahtjevu tužitelja, u upravnoj stvari pristupa informacijama.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelji je osporio pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, kako proizilazi iz sadržaja zahtjeva, koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari, a iz razloga detaljno navedenih u zahtjevu za vanredno preispitivanje. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijano rješenje Vrhovnog suda poništi i donese presuda kojom će se dozvoliti ponavljanje postupka.

Ovaj sud je prethodno ispitaio da li postoje procesno-pravne pretpostavke za meritorno rješavanje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, pa je našao da ne postoje iz slijedećih razloga:

Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuju uslovi pod kojima stranke same mogu poduzimati radnje u upravnim sporovima (konkretno za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke), pa se u ovoj stvari, u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), shodno

primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15).

Kako je odredbom člana 301b. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano da stranka može podnijeti reviziju putem punomoćnika koji je advokat, a odredbom stava 2. istog člana da izuzetno od stava 1. ovog člana, stranka može sama podnijeti reviziju ako ima položen pravosudni ispit, odnosno za nju može reviziju podnijeti kao punomoćnik osoba koja je prema odredbama ovog ili kojeg drugog zakona ovlaštena zastupati je u tom svojstvu, iako nije advokat, ako ima položen pravosudni ispit, to je sud dopisom od 10.09.2018. godine pozvao tužitelja UG „Borba protiv korupcije-Bosna i Hercegovina“, zastupanog po zakonskom zastupniku Blagovčanin Srđanu, da dostavi ovom sudu dokaz o položenom pravosudnom ispitu od strane zakonskog zastupnika (u roku od 10 dana od dana prijema ovog dopisa), u smislu citiranih odredbi Zakona o parničnom postupku, sa napomenom da će se u protivnom zahtjev za vanredno preispitivanje odbaciti, kao izjavljen od neovlaštenog lica, shodno odredbi člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Podneskom primljenim kod ovog suda dana 17.09.2018. godine tužitelj je izrazio neslaganje sa zahtjevom i stavom suda o obavezi dostavljanja dokaza o položenom pravosudnom ispitu u upravnim sporovima te istekao da smatra da se ta odredba Zakona o parničnom postupku ne odnosi na podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje po odredbama Zakona o upravnim sporovima.

Kako iz navedenog proizilazi da tužitelj nije postupio po nalogu suda i nije sudu dostavio dokaz o položenom pravosudnom ispitu (uslov da bi kao stranka mogao sam podnijeti vanredni pravni lijek-zahhtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke), to je sud u skladu sa odredbom člana 247. stav 2. Zakona o parničnom postupku, kojom je propisano da je revizija nedozvoljena ako nije izjavljena putem punomoćnika iz člana 301b. stav 1. ovog Zakona, ili ako ju je izjavila osoba koja nije ovlaštena na podnošenje revizije (stav 2.), zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, shodnom primjenom člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, valjalo odbaciti kao izjavljen od neovlaštenog lica.

Pored navedenog, ovaj sud napominje da je uslov, odnosno postojanje položenog pravosudnog ispita, propisan odredbama navedenog Zakona o parničnom postupku, bio predmetom ispitivanja, odnosno ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Bosne i Hercegovine, koji je u svojoj odluci broj: AP-382/17 od 10.05.2017. godine zaključio da nema kršenja prava na pristup sudu kao segmentu prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, kada je Vrhovni sud odbacio apelantičinu reviziju koju je ona lično izjavila, shodno odredbama člana 247. stav 2. Zakona o parničnom postupku, jer tim zakonskim ograničenjem, suprotno apelantičnim tvrdnjama, nije došlo do zadiranja u suštinu zajamčenog prava. Nema ni kršenja zabrane diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine iz člana 14. Evropske konvencije u vezi sa pravom na pristup sudu u okolnostima kada prigovori izneseni u tom pravcu suštinski ne pokreću pitanje kršenja navedenog prava. Konačno, nema ni kršenja prava na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda kada zaštita koju pruža član 6. stav 1. u segmentu pristupa sudu, zapravo, apsorbira onu koju pruža član 13. Evropske konvencije. U navedenoj odluci je, pored ostalog, istaknuto da prema ocjeni Ustavnog suda, zahtjevom za stručno zastupanje, zbog složenosti postupka, važnost spora, vrijednost spora, te efikasnost suđenja pred najvišom entitetskom instancom, zapravo se štite prava stranaka za čiju je zaštitu neophodno stručno pravno znanje i iskustvo,

čime se omogućava da se o pravima i obavezama stranaka odluči djelotvorno i u razumnom roku.

Prema tome, kako se u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), to je ovaj sud primjenom odredbe člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odbacio zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke kao podnesen od neovlaštenog lica.

Zapisničar
Beganović Svjetlana s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra s.r.

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
predsjednik vijeća, sudija

radnik Sudija
